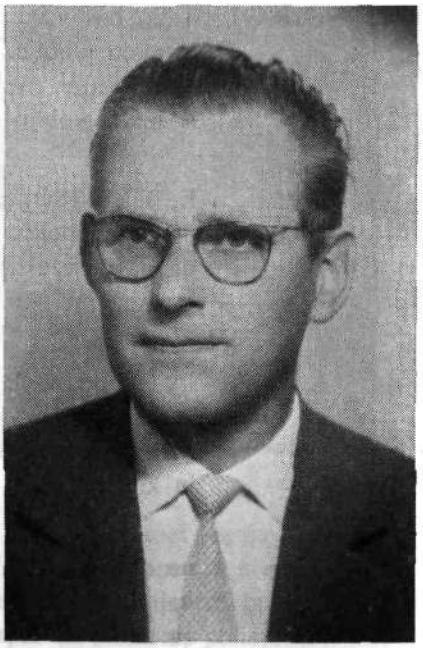

Peter Levec

NEKA LUČ

Neka luč se približuje
in ozarja mi zavest,
še zastrta, komaj vidna,
kakor z daljnih zvezd.
Čutim jo in vidim nekaj,
kar je le še tih smehljaj,
nekaj, kar še ni resničnost,
le še slutnja, le migljaj.

Sinji čas pričakovanja.
Tiho tlenje v poltemi.
Nekaj svetlega se bliža
izza mej nevidnosti.
Belo jutro kot da sluti;
kaj, povedati ne zna.
Tudi noč molči
in nema
praznično se lesketa.